

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۱۸ جون ۲۰۲۴

انارگل خوستی

یادی از احمد ظاهر، ستاره موسیقی افغانستان

چهل و پنج سال از به شهادت رساندن هنرمند یکتا و محبوب همه دل ها می گذرد، اما هنوز هم این زخم تازه است، دلیلش تنها آواز دلنشین وی نیست، بلکه مظلوم بودنش در مقابل جانیان و قاتلان آن زمان افغانستان است که بسیار نامردانه وی را به همکاری به اصطلاح دوست ناخلفش و بصورت بسیار فجیع به شهادت رساندند.

در زبان زیبا و شیوای دری ضرب المثل هائی داریم که تشریح کننده حوادث به صورت واضح می باشند: مثلاً در همین مورد خاص شاید هموطنان بگویند که "چیزی که عیان است، چه حاجت به بیان است"

و‌پندار محترم! یاد آوری نتنها از به شهادت رساندن این بلبل خوش الحان، بلکه از تمام شهادی گلگون کفن آن دیار آزادگان نباید به باد فراموشی سپرده شود، این یک دین است برای همه و‌پندارانیکه قلم بدست و عشق میهن به دل دارند. از طرف دیگر بگو مگو هائیکه وقتاً فوقتاً در مورد علت از بین بردن این ستاره محبوب در وبسایت ها رد و بدل می شود، لازم می افتد که تکرار اندر تکرار در موضوع تماس گرفته شود.

بعضی اوقات یک تعداد اشخاصی اند که یا از روی خصومت های شخصی و یا به خاطر مشهور شدن با دزد دهن جوال را می گیرند و به یاره سرایی می پردازند و دلیل مرگش را فقط یک حادثه ترافیکی قلمداد می کنند، که با این کار خود آب در آسیاب خلقی ها و پرچی ها می ریزند، بعضاً به این هم اکتفاء نکرده و یک مقدار چرندیات را نثار آن شهید مظلوم هم می نمایند که دور از انسانیت و آدمیت است.

اگر چه من آن زنده یاد را از نزدیک نمی شناسم و نه هم دیده ام، اما نظر به گفته های اکثریت مردمی که همزمان و هم دوره وی بودند، می گویند که وی نتنها با آواز دلنشین و رسای خود در قلوب همه افشار جامعه راه پیدا کرده بود، بلکه یک انسان فوق العاده بشر دوست و غریب نواز هم بود. پس چگونه این اشخاص می توانند از این شخصیت عالی، بعد از چهل و چند سال از شهادت غم انگیز و وحشیانه وی؛ قلم بردارند و از حادثه دلخراش شهادتش داستان دنباله دار و تخیلی بسازند. یک هموطن دیگر ما چند روز قبل در مورد مرگ هنرمند مضمونی نوشت و یک تعداد سوالاتی را در مورد شهادت وی مطرح نمود و در عین زمان از زمامداران این چهل و چند سال گله داشت که چرا دوباره کالبد شکافی نکردند و علت را بر ملا نساختند؟

از مضمون ایشان نقل قول نموده و به جواب هموطن محترم به صورت خلاصه می پردازم:

« توجه کنیم که بعد از سقوط حاکمیت حفیظ الله امین دولتهای بعدی حاکمیت زمان زیاد داشتند تا در حصه دریافت حقایق در امر قتل استوره نامدار موسیقی کشور و منطقه تحقیقات لازم و دامنه دار حتی نیش قبر احمدظاهر را توسط هیئت عدلی- طبی اجرا و ثابت کنند که احمد ظاهر بقتل رسیده است یا اینکه کشته شده است. اما متأسفانه در آنزمان با اینکه اکثریت اعضای جناح پرچم ح.د.خ.ا از هواخواهان صدا و شخصیت احمدظاهر بوده و با آنکه سالگرد قتل احمد ظاهر از سوی رسانه های چاپی، صوتی و تصویری آنوقت بوجه احسن تجلیل میشد، اما تحقیقات لازم بخاطر ثبوت چگونگی و حقیقت قتل احمد ظاهر نه تنها توجه مبذول نشد، بلکه در زمینه سهل انگاری های عمدی نیز صورت گرفت. در ادامه زمان اگر از حاکمیت مجاهدین و دور اول طالبان بگذریم، در جریان بیست

سال حضور قوت‌های حافظ صلح ملل متحد در افغانستان با آنکه دولت‌های فاسد و فرصت‌سوز قدرت را در دست داشتند، باز هم فرصت بسیار مناسبی بود تا طرفداران احمد ظاهر به همکاری نهادی قضایی و عدلی دولت افغانستان در زمینه اقدامات لازم را بعمل می‌آورند، که متأسفانه نی‌آوردند».

اولاً خلقی و پرچمی هر دو، دو روی یک سکه هستند، هر دو شاخه این حزب منحل و وطنفروش در مقابل همه ملت افغان ملامت و سرافکنده هستند. آن‌ها تنها احمد ظاهر، بلکه همه اقشار ملت را که گناه‌شان فقط مخالف بودن با ایدیولوژی‌شان بود از بین بردند. فلذا از ببرک خائن وطنفروش و نجیب قصاب انتظار اینکه در مورد قتل احمد ظاهر شهید تحقیقات لازم را بنمایند دور از انتظار است زیرا آن‌ها همه‌شان خائن، وطنفروش و جانی‌های حرفوی در خدمت کرملین و شوروی بودند.

ثانیاً در بیست سال حکومت جمهوری اسلامی و حضور جامعه بین‌المللی، دولت وقت چنان در زد و بند‌های مافیایی مشغول بود که اصلاً ملت برای‌شان مطرح نبود. آن‌ها نه به زنده‌ها خدمتی انجام دادند و نه در فکر جرایم که قبلاً بوقوع پیوسته بود، بودند.

چیزیکه باعث تأثر است، این است که چرا فامیل شهید احمد ظاهر، در حالیکه زمینه برای‌شان مساعد بود نخواستند در این مورد تشبث نمایند تا جواب دندان‌شکن باشد به اشخاصیکه با دزد دهن جوال را گرفته‌اند.

فهمیده شده می‌تواند که در نزد‌شان هیچ شک و شبهه در مورد شهادت هنرمند جوان موجود نبوده و لازم ندیدند که زیاده‌تر بالای زخم خود نمک پاش بدهند. گذاشتند که یاوه‌سریان به یاوه‌سرایی خود ادامه بدهند.

در اخیر علاوه می‌نمایم که برای همه ملت افغان، احمد ظاهر هنرمند همه اقشار جامعه، توسط رژیم سراققدار وقت به صورت بسیار نامردانه به شهادت رسید و همین حقیقت است. احمد ظاهر تنها غریب نواز نبود، بلکه میهن را نیز می‌پرستید. قسمیکه سروده بود:

تنیده یاد تو در تار و پودم میهن ای میهن

بود لبریز از عشقت وجودم میهن ای میهن

روح و روانش شاد و یادش همیشه گرمی باد